

d; l'efecte.

balanceig m. Acció de
de balancejar o de balancejar-se
balancejar v. intr. i tr.

No a part!

Intr. Moure's oscil·lant a un costat
i a l'altre de la posició d'equilibri
~~La nau, com~~ La nau, com
balancejaria! El vaig veure
que anava caner avall ba-
lancejant || Tr. per balancejar
(alpi o alguna cosa). El vent
el balancejaria | Pron. No et
balancegis tant!